

Homeopathie in de tandheelkunde

**Cursusgevers: N.J.W. Kamphorst
G.A. Bogaerds**

Inleiding

Ondanks een sceptische houding van de reguliere geneeskunde geniet de homeopathische geneeswijze de laatste twee decennia een toenemende belangstelling van zowel de leek als de medische beroepsbeoefenaar – mogelijk dankzij een wederzijdse beïnvloeding. Deze scepsis tot op zekere hoogte delend, maar toch ook nieuwsgierig en wetend dat vele mensen baat hebben bij de toepassing van homeopathische geneesmiddelen, schreef ondergetekende zich in voor deze PAOT-cursus, verzorgd door de Nederlandse Vereniging van Homeopathische Tandartsen (NVHT).

Inhoud van de cursus

De ochtend werd besteed aan voordrachten over de geschiedenis van de homeopathie, de grondbeginselen, de bereidingswijze van de geneesmiddelen en het beeld dat men ervan heeft. Ondanks een ietwat gebrekkige toepassing van audio-visuele middelen, slaagden de docenten er uitstekend in hun gehoor te boeien. Echter, dit cursusdeel zou aanzienlijk sneller kunnen worden behandeld als de bij de cursus behorende syllabus vooraf aan de deelnemers was toegestuurd.

De basis van de homeopathie is het verschijnsel dat toediening van sterk verdunde stoffen de symptomen van vergiftiging bestrijden die zouden ontstaan als zij in geconcentreerde vorm worden toegediend. Hahnemann (1755-1843), de grondlegger van de huidige homeopathie, heeft vanuit deze gedachte een zeer uitgebreid geneesmiddelenonderzoek verricht. Hij diende talloze middelen in relatief hoge doseringen aan proefpersonen toe en noteerde

systematisch de daardoor optredende reacties en verschijnselen. Op grond hiervan kon een zeer uitgebreide lijst ziekteverschijnselen worden opgesteld, die, met als uitgangspunt 'similia similibus curantur' (het gelijksoortige wordt door het gelijksoortige genezen), worden bestreden door deze veroorzakende stoffen in verdunde vorm toe te dienen.

Hoewel de docenten vanaf het begin benadrukten dat de homeopathie zich in tegenstelling tot de reguliere geneeskunde bezighoudt met de 'totale' mens en niet met zieke 'onderdelen', slaagden zij er niet in te overtuigen. De werkwijze van Hahnemann, namelijk kijken naar symptomen ontstaan door specifieke stoffen, zou hier de oorzaak van kunnen zijn.

Over de werking van homeopathische geneesmiddelen ontstaan in de loop van de cursus meer vragen dan antwoorden worden gegeven. Hoe hoger de verdunning van een stof, des te beter de werking. Krachtige middelen zijn dus middelen, waarbij de basis (een oertinctuur zoals een tot brij geperste plant) 10 tot de macht 200 (D200) of meer en zelfs 100 tot de macht 200 (C200) is verdund. Maar in zodanige verdunningen is de kans op het aantreffen van zelfs maar een molecuul van de oertinctuur minimaal. Hoe kunnen dergelijke verdunningen dan toch werken? De docenten geven toe dat ook zij dit niet begrijpen, maar zij stellen dat het gewoon zo is.

Constitutiebeelden

Na de lunch werden uitgebreid 'constitutiebeelden' besproken. Op ondergetekende kwam dit over als een gevaarlijke methode van 'mensen in een hokje plaatsen'. Ter illustratie hiervan de beschrijving van het middel/constitutiebeeld 'Mercurius' (dit is NIET het chemische element kwik!), ontleend aan de syllabus.

'Mercurius ... is het bekendste middel

dat bij aften wordt gebruikt. De patiënt heeft een foetor ex ore, vooral 's morgens. Als de tong wordt bekeken, dan vallen een paar dingen op. Er is nogal eens een longitudinale fissuur in het midden en aan de randen zijn tandindrukken te zien (de zogenaamde 'indented tongue'), alsof de tong te groot is. De tong is bedekt met een vies wit of geel beslag. Het tandvlees is gevoelig en bloedt snel. Opvallend is het symptoom dat een enkele keer voorkomt: ogenschijnlijk gezonde tanden die gaan loszitten. Er is speekselvloed die 's nachts kan leiden tot natte plekken op het hoofdkussen. De patiënt is conservatief (gekleed), is een workaholic, is gesloten en kwetsbaar, hij ergert zich snel, houdt van orde en gezag en is vaak weinig flexibel.' Einde van dit, voor zich sprekende, citaat.

In de loop van de middag werd de cursus steeds moeilijker te volgen, doordat tientallen middelen/constitutiebeelden, symptomen en een overdosis casuïstiek over de cursisten werden uitgegoten. Het zoeken naar het juiste middel bij imaginaire patiënten met een aantal afwijkingen verliep zeer chaotisch aan de hand van een boek dat volgens de docenten vaak onjuiste informatie geeft. Het examen tot slot werd dan ook (door mij althans) zeer slecht gemaakt.

Beoordeling

De cursus geeft goede informatie over wat homeopathie ongeveer inhoudt. Wellicht zijn er tandartsen die hier nuttige informatie opdoen, waarmee ze in hun praktijk kunnen werken. Het lijkt er echter meer op dat slechts een tipje van de sluier wordt opgelicht, hetgeen tot meer verwarring dan begrip zal leiden.

H.J. de Kloet, Arnhem

De keuze van de te bespreken cursus is gemaakt in overleg met het Orgaan Paot. De verantwoordelijkheid voor de inhoud berust bij de redactie.